

KARMA YÖNTEM ARAŞTIRMA TASARIMININ KAMU YÖNETİMİ ALANINDA KULLANIMI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Elif GENÇ TETİK¹

Atıf/©: Genç Tetik, E. (2020). Karma yöntem araştırma tasarımının kamu yönetimi alanında kullanımı üzerine bir inceleme. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(1), 169-186. doi: 10.17218.hititsosbil.692925

Özet: Karma metot yönteminin araştırmaların kalitesini ve güvenilirliğini arttırdığı, dolayısıyla ortaya çıkan bilginin daha sağlam bir bilimsel temele dayandığı yaygın olarak kabul edilmektedir. Bununla birlikte klasik bilimsel bilgi elde etme yöntemlerinden radikal bir dönüşümü ifade ettiği için, uygulaması tasarlandığı kadar kolay olmamaktadır. Kamu yönetimi alanında kullanılan metotların da henüz rasyonel bir zemine oturmamış olması konuyla ilgili bir analizi gerektirmektedir. Bu makalede, öncelikli olarak son yıllarda popülerliği ve buna paralel olarak kullanım oranı artan karma yöntem üzerine odaklanılacak ve kamu yönetimi alanında uygulanabilirliği tartışılacak; devamında ise yöntemin epistemolojik, metodolojik ve pratik uygulanabilirliği üzerine çalışma genişletilecektir. Bu inceleme üç temel sonuç ortaya koymaktadır: Birincisi, otuz yılı aşkın süredir kimlik sorunu yaşayan kamu yönetimi paradigmasının karma yöntem araştırma tekniğiyle desteklenebileceğidir. Ayrıca niceliksel yöntemin domine ettiği kamu yönetimi alanında karma yöntemin kullanılmasının, yöntem kullanımında tutarlılığı ve rasyonelliği arttıracığı ileri sürülebilir. Son olarak, kamu yönetimi disiplininin bir bilim alanı olmasının yanı sıra bir uygulama sahası da olması, karma yöntem ürettiği pragmatik ve yararlı bilgiyi etkin bir biçimde kullanılabileceği elverişli bir alan sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: *Karma Yöntem, Kamu Yönetimi, Yöntembilim, Araştırma Felsefesi, Araştırma Paradigmaları*

An Investigation on the Application of Mixed-Methods Research Design in the Field of Public Administration

Citation/©: Genç Tetik, E. (2020). An investigation on the application of mixed-methods research design in the field of public administration. *Hitit University Journal of Social Sciences Institute*, 13(1), 169-186. doi: 10.17218.hititsosbil.692925

Abstract: It is widely acknowledged that mixed-methods design increases the quality and reliability of the studies, thus is based on a more solid scientific basis. Since it expresses a rather radical transformation from the regular methods, its implementation is not as easy as its design. Also, the methods applied in the public administration that have not yet settled on a rational ground require an analysis. The paper primarily focuses on the applications of the mixed-methods in the public administration. The discussion is expanded along with the analyses on the epistemological, methodological and practical suitability of the methods. This study provides three conclusions: The public administration paradigm taking shape over the last thirty years can be supported by the mixed-methods. It can be claimed that the usage of mixed-methods in the public administration - dominated by the quantitative methods- would increase the consistency and rationality. Finally, public administration discipline is not only a science, but also a field of application that the

---

pragmatic knowledge generated by the mixed-methods can be undertaken effectively and applied in practice.

Keywords: *Mixed-methods, Public Administration, Methodology, Research Philosophy, Research Paradigms*

1. GİRİŞ

Karma yöntem araştırması en basit tanımlamasıyla, hem niteliksel hem de niceliksel metotların bir arada kullanılabildiği metodolojiyi ifade eder. Anketler, gözlemler, sosyal haritalama ve demografik analiz teknikleri gibi birden fazla yöntemin tek bir araştırma içinde kullanılmasıdır (Creswell, 1994, s.121). Farklı metotların birlikte kullanılmasının amacı, tek bir yöntemin kullanımıyla ortaya çıkabilecek geçerlilik veya güvenilirlik gibi sorunları elimine ederek, sağlaması yapılmış bilimsel bir bilgiye ulaşmaktır (Johnson ve Onwuegbuzie 2004, s.410). İlk karma yöntem araştırması 19. Yüzyılda yapılan sosyal araştırma projeleriyle başlamıştır. Avrupa'da LePlay 1855 ve Booth 1891 yıllarında, demografik verilerin analizi, katılımcı anketler, gözlemler vb. birden fazla metodolojiyi tek bir çalışma için kullanarak bu yöntemin ilk örneklerini vermişlerdir. Kavram, 1950-1980 yılları arasında günümüzdeki anlamıyla kullanılmaya başlanmış, özellikle Chicago Sosyoloji Okulu sosyal bilimlerde nicel ve nitel metodolojilerin bütünleştirilmesinin önemini vurgulamıştır (Denzin, 2010, s.424).

Bu ilk girişimlerden sonra, nicel ve nitel araçların ayrı birer yöntem olarak değerleriyle, bilgi (epistemoloji) ve varlık felsefeleri (ontoloji) içindeki konumları tartışmaya açılmıştır. Önceleri hem pozitivism ve nesnellik taraftarı araştırmacılar hem de sübjektivizm ve yapısalcılık taraftarları karma yöntemin bilimsel araştırma yapmanın mantığına tamamen ters bir düşünce olduğunu iddia etmişlerdir. Bu dönemlerde pozitivist bir epistemolojik altyapı üzerinde şekillenen çalışmalarda sayısal yöntemlere ek olarak niteliksel yöntemlerin kullanılması alışıl gelmiş bir uygulama değildi. Fakat 20. yüzyılın ikinci yarısına gelindiğinde, farklı metodolojilerin ve araştırma geleneklerinin üçüncü bir metodolojik yaklaşım altında bir araya getirilmesi birçok araştırmacı tarafından önerilmiştir (Tashakkori ve Teddlie, 1998, s.10; Johnson ve Onwuegbuzie, 2004, s.410; Blaikie, 2010, s.7). Sosyal bilimlerde 1970-1980 yılları arasında ivme kazanmaya başlayan karma yöntem düşüncesi, 1990'lı yılların ortalarına doğru kamu yönetimi ve politikası alanlarında da varlığını hissettirmeye başlamıştır. Özellikle kamu politikası alanında karma yöntemin felsefesine uygun düşecek pragmatik yaklaşımların benimsenmesi bu metodun kabul edilmesini kolaylaştırmıştır.

Bununla birlikte, kavramsal adlandırma konusunda uzun süre bir fikir birliğine varılamamış; karma metot çok çeşitli isimlendirmelerle literatürdeki yerini almıştır: Çoklu özellik/çoklu yöntem araştırması (Campbell ve Fiske, 1959, s.87); üçgenleme (Denzin, 1970, s.428); karışık stratejiler (Douglas, 1976, s.109); birleştirme yöntemleri (Reichardt ve Cook, 1979, s.45); verilerin birleştirilmesi (Bryman, 1988, s.23); çok yöntemli araştırma (Brewer ve Hunter, 1989, s.120); kombine araştırma (Creswell, 1994, s.7) gibi adlandırmalarla anılan bu yöntem, nihayetinde bir şemsiye terim olarak *karma yöntem* (mixed method) ismini bu alandaki önde gelen araştırmacıların sağladığı konsensüs ile almıştır² (Örneğin, Tashakkoria ve Teddlie, 1998, s.176; Bryman, 2012, s.21; Creswell ve Plano Clark, 2011, s.29).

Karma yöntem kavramının isimlendirilmesinde yaşanan sürecin benzeri, tanımlanmasında da karşımıza çıkmaktadır. Araştırmacılar bu metodu tanımlamak için karma yöntem biliminin farklı bileşenlerine odaklanmaktadırlar. Örneğin, Tashakkori ve Teddlie (1998) karma yöntemi hem

---

² Tashakkoria ve Teddlie, 1998; Bryman, 20011; Creswell ve Plano Clark, 2011; Bergman, 2008 gibi yazarlar karma yöntem adlandırmasını kitap isimlendirmelerinde kullanan önemli araştırmacılarıdır. 'Karma Yöntemler Araştırma Dergisi' adıyla 2007 yılında yayına başlayan dergi de bu isimlendirmenin ortak kabul gördüğünü ortaya koymaktadır.

nitel hem de nicel perspektifleri birleştiren bir *araştırma metodolojisi* olarak görmektedir. Greene ve diğerleri (1989), karma yöntem tasarımlarını belirli bir *araştırma paradigmasında* ele almakta; bunları nitel ve nicel verilerin toplanması olarak tanımlayarak yöntem ve felsefe açısından kavramı ele almaktadırlar. Son yıllarda bu alanla ilgili ayrıntılı çalışmalarıyla dikkat çeken Creswell ve Plano Clark (2011) ise karma yöntem tekniğini yöntem, felsefe ve araştırma tasarımıyla birlikte düşünerek aşağıdaki kapsamlı tanımlamayı yapmaktadır:

'Karma yöntem, sadece metodolojik değil aynı zamanda felsefi varsayımlara sahip bir araştırma tasarımı gerektirmektedir. Bir metodoloji olarak, kalitatif ve kantitatif yaklaşımların bir ya da bir dizi çalışma içinde birleştirilmesi, toplanması ve analiz edilmesine yol gösteren felsefi varsayımların dahil olduğu bir yöntemdir... Araştırma tasarımı açısından karma yöntem ise, çalışmayı gerçekleştirmek için yapılan plan doğrultusunda farklı bir takım süreçleri gerektiren yöntemleri bir arada ele almayı ifade eder' (s.5).

Karma metod tekniği son yıllarda üretilen akademik çalışmalarda sadece bir yöntem ya da felsefe değil, aynı zamanda araştırmanın bütün tasarım sürecini şekillendiren bir araç olarak görülmektedir. Creswell ve Plano Clark'ın (2011) karma yöntem üzerine yaptığı tanımlamanın geniş kitlelerce kabul görmesinin temel sebebi de, çok yönlü açıklamalar gerektiren bu kavramı en özlü şekilde açıklayan tanımlamayı yapmış olmalarıdır. Collins ve diğerleri (2006), karma yöntem tekniklerinin kullanılmasının birçok faydası olduğunu iddia ederek; enstrüman geçerliliği ve güvenilirliği (instrument validity and reliability) arttırması, veri işleme tarzının sonuçların kalitesini (data quality) yükseltmesi gibi konulara dikkat çekmiştir. Blaikie (2010) ise, çalışma özellikle bir dizi araştırma sorusuna cevap bulmaya yönelik olarak tasarlanmışsa, bu yöntemin oldukça yararlı olacağını düşünmektedir. Bryman ve Bell (2011), karma metotta nicel ve nitel yöntemlerin bir arada kullanımının birbirlerinin noksanlarını dengeleyeceği; bu vesileyle araştırma konularına ilişkin farklı bakış açıları geliştirilebileceğini iddia etmişlerdir. Zira sosyal bilimler araştırmaları çoğu zaman belirlenen bağlam dahilinde, çok boyutlu ve insan faktörü göz önüne alınarak incelenmesi gerektiğinden, bu farklı amaçlar için spesifik yöntemlerin kullanması oldukça rasyonel gözükmektedir.

Bununla birlikte, bazı araştırmacıların karma yöntem tekniğiyle ilgili çekinceleri bulunmaktadır. Easterby-Smith ve diğerleri (2008), farklı kaynaklardan toplanan verilerin aynı fenomen üzerinde zıt fikirler sunmasının araştırmayı karmaşıkleştirdiğini iddia etmektedir. Bryman (2012), karma yöntem kullanmanın sakıncalı değil, fakat gerekçelendirilmiş olması gerektiği noktasında birkaç argüman öne sürmektedir: Karma yöntemler uygulanırken araştırmacı evvela bu tekniği hangi amaçla kullandığını, tekniğin çalışma alanına ve araştırma sorularına uygun olup olmadığını detaylı bir şekilde analiz etmelidir. İkinci olarak, Bryman, yetersiz kalmış bir yöntemsel bütünleşmenin karma metod araştırmasından çok, aynı konu üzerine iki farklı ampirik yöntemin uygulandığı bir çalışmayla sonuçlanacağını savunmaktadır. Bu eleştirilere karşın Creswell (2015), kalitatif ve kantitatif yöntemlerin güçlü yönlerinin birleştirilmesinin, her bir yaklaşımın doğasındaki zayıflıkları telafi etmeye yardımcı olduğunu öne sürerek, karma metodu haklı çıkarmak için uygulanabilir bir yaklaşım sunmaktadır. Ona göre, bir çalışma için karma metodoloji tasarımının seçimi araştırma alanının kendine özgü doğasına bağlıdır.

Creswell (2015), karma yöntem metodolojisi için beş ayrı aşama belirlemiştir;

- Toplanan nitel ve nicel verilerden iki farklı bakış açısına ulaşmak.
- Araştırma problemi hakkında her iki yaklaşımdan sadece birinin sağlayabileceğinden daha detaylı veri ve bakış açısı elde etmek.

- Niteliksel (bireysel deneyimlerin gerçekleştiği çevre, yer ve bağlam) ve niceliksel bilgileri (çeşitli araçlarla elde edilmiş ölçülebilir veriler) tamamlayıcı olarak kullanmak.
- Kantitatif çalışmanın unsurlarının çalışmaya dahil olan katılımcılar ve çevreye uygun olup olmadığına emin olmak için başlangıç niteliğinde bir kalitatif çalışma yapmak.
- Kantitatif çalışmaya kalitatif veriler ekleyerek, sonuçları daha net bir biçimde izah etmek için takip çalışması (follow-up study) tasarlamak³.

Creswell başta olmak üzere bu metot üzerine inceleme yapan araştırmacıların karma yöntemin kullanımını geniş bir yelpazede tasarlamış olması, araştırmacının paradigması, tasarımı ve teknikleriyle ilgili de sistemli bir tarifi gerekli kılmıştır.

2. KARMA YÖNTEM TASARIMI VE SOSYAL BİLİMLER ALANINDAKİ GELİŞİMİ

Karma yöntem araştırmalarının epistemolojik ve ontolojik konularını belirlemede farklı paradigmlar kullanılmaktadır (Creswell, 2015, s.10). Mesela, epistemolojik bir duruş olarak pozitivism nicel metodoloji ile ilişkilendirilse de, bu durum her zaman pozitivist çalışmalarda nitel metodolojinin uygulanmasının reddedildiği anlamına gelmemektedir. Kantitatif analizin açıklayamadığı sorunları aydınlatmak için tamamlayıcı bir bakış açısına ihtiyaç duyulduğunda, çalışmaya dahil olan öznelerle doğrudan irtibat kurmak araştırmacının sonuçlarını güçlendirebilir (Saunders ve diğerleri, 2009, s.258). Literatürde karma yöntem araştırmaları için üç farklı bakış açısı bulunmaktadır. Bunlardan en popüler olanı tek paradigma yaklaşımı (alternatif paradigma duruşu olarak da adlandırılır), nicel ve nitel metodolojilerin yalnızca bir paradigma altında uygulanabileceğini ifade etmektedir (Tashakkori ve Teddlie, 2003, s.124; Creswell ve Plano Clark, 2011, s.37). Örneğin, bir çalışmada pozitivist, sosyal inşacılık ya da eleştirel gerçekçilik dünya görüşlerinden biri kullanılarak farklı metodolojik yaklaşımlar uygulanabilir. Tek bir epistemolojik ve ontolojik duruş altında farklı yöntemleri birleştirdiğinden, geleneksel bilimsel araştırma yapma paradigmasına en yakın olanı, dolayısıyla en çok tercih edilenidir. Çoklu paradigma adı verilen ikinci yaklaşım ise, farklı epistemolojik yaklaşımların ve çeşitli niteliksel ve niceliksel metodolojilerin bir arada kullanılmasıdır. Örneğin, karma metot çalışmasında anket, örnek olay incelemesi veya mülakat yöntemlerinin kullanımının pozitivist ve eleştirel gerçekçilik yaklaşımlarıyla ele alınmasını olanaklı kılmaktadır. Bu bakış açısı, geleneksel araştırma yaklaşımlarına karşı yıkıcı bir anlayış olarak görülüp eleştirilse de, sosyal bilimlerde karma metodun yaygınlaşmasıyla azımsanamayacak bir oranda kullanılmaktadır. Son olarak a-paradigmatik bakış açısı, herhangi bir paradigmaya bağlı kalmadan birden fazla araştırma yönteminin en yararlı şekilde bir çalışma içinde kullanılmasını amaçlamaktadır. Özellikle çalışma sonuçlarının ilgili sahada fayda sağlaması için yapılan pragmatik araştırmalarda sıklıkla başvurulmuş bir araştırma duruşudur. Karma yöntem çalışmalarının tasarımı ne olursa olsun farklı duruş ve yöntemlerin bir arada kullanılması geleneksel araştırma yapma paradigmasından ciddi bir farklılaşmayı ifade eder.

Araştırma paradigmasının saptanmasını, çalışmanın daha somut öğelerinin belirlendiği çalışma tasarımı (research design) bölümü takip eder. Karma yöntem çalışmalarında araştırma tasarımı diğer metotlarda olduğu gibi bir araştırma problemini ilgili ampirik araştırmalarla ilişkilendirmeyi amaçlayan genel bir plan veya stratejidir. Araştırma amaçlarına optimum şekilde ulaşılması için gerekli olan verilerin toplanması ve analizleriyle ilgili genel bir çerçeve sunar (Wilson, 2010, s.125). Ghauri ve Gronhaug'a (2002) göre, araştırmacının felsefesinden araştırma sorularına ve çalışmanın hedeflerine kadar tasarım süreci boyunca verilen kararların altında geçerli ve rasyonel sebepler

³ Literatürde kantitatif ve kalitatif yöntemlerden hangisinin ilk, hangisinin nihai çalışma olacağı araştırmacının gerektirdiği ihtiyaca göre belirlenmektedir (Morse,1991, s.121).

olmalıdır. *Üçgenleme, tamamlayıcılık, gelişme, başlangıç ve genişleme* isimleriyle beş ana karma yöntem araştırma tasarımı türü olarak önerilmektedir (Greene ve diğerleri, 1989, s.257). Karma metod yönteminde en sık karşımıza çıkan *üçgenleme (veri üçlemesi) çalışmaları*, sonuçları güçlendirmek için farklı yöntemleri bir çalışmada kullanmaktır. *Geliştirme çalışmaları*, ikinci yöntemin formülasyonunu desteklemek ve geliştirmek için öncelikli olarak başka bir yöntemin uygulanmasıdır. *Tamamlayıcılık çalışmaları*, metodolojik yaklaşımlardan biri kullanılarak toplanan sonuçları açıklığa kavuşturmak ve detaylandırmak için ikinci bir metodun devreye sokulmasıdır. *Başlatma çalışmaları* ise bilinmeyen, paradoksal olan bir konu hakkında sorular geliştirmeyi ya da biline gelen bir araştırma sorusuyla ilişkili farklı bakış açıları oluşturarak yeni bulgular keşfetmeyi amaçlar. Son olarak *genişleme çalışmaları*, araştırmanın çeşitli bölümlerinde ayrı metodlar uygulayarak, analizin kapsamını ve derinliğini genişletmek için kullanılır.⁴

Yukarıdaki beş karma metod tasarımı çeşidi birden fazla yöntemin hangi şekilde kullanılacağını ifade ederken, araştırma tasarımının bir diğer önemli yönü, bu yöntemlerin sırasını ve önceliğini belirlemektir. Johnson ve Onwuegbuzie (2004), metodolojilerin uygulanmasında sıralı ve eşzamanlı olmak üzere iki yol olduğunu iddia etmektedir. *Sıralı araştırma tasarımı*, araştırmacının metodolojileri sırayla ve tek tek gerçekleştirmesini sağlar. *Eşzamanlı araştırma tasarımına* baktığımızda ise, çalışmada kullanılan tüm yöntemlerin aynı zaman dilimi içinde uygulanması beklenir. Karma yöntemdeki araştırmanın zamanına yönelik bu iki modelleme klasik araştırma yöntemleri literatüründe sık sık karşılaştığımız boylamsal ve kesitsel çalışmalarla benzeşmektedir. Bilindiği üzere boylamsal çalışmalar (longitudinal study) bir defadan fazla farklı zamanlarda gerçekleştirilen araştırma tipiyken, kesitsel çalışmalar (cross-sectional study) ise belirli bir zaman diliminde değişkenler arasındaki varsayımsal ilişkiyi tahlil etmek için kullanılmaktadır. Boylamsal araştırmalar birden fazla gerçekleşse bile, aynı metod kullanılarak yapılmalı; kesitsel çalışmalar ise tek bir yöntemle belirlenen bir zaman dilimi içinde uygulanmalıdır (Levin, 2006, s.24). Fakat karma metod yöntemi, araştırmacının uygulamayı doğru bulduğu yol ve yordamı bu tür sınırlamalardan bağımsız bir şekilde kullanmasına olanak sağlar. Bu yöntem, hem boylamsal çalışmalardaki zaman kaybının hem de kesitsel çalışmalardaki miyopizmin bir ölçüde önüne geçilmesini sağlayacaktır. Ayrıca karma yöntem, metodolojileri uygulama önceliği söz konusu olduğunda ise, nicel ve nitel yaklaşımlara eşit öncelik verebilir (örneğin; Anket-ana araştırma + Mülakat-ana araştırma), ampirik çalışmalar nicel baskın (örneğin; Anket-ana araştırma + Odak grup çalışması-yan araştırma) ya da nitel baskın (örneğin; Mülakat-ana araştırma + Meta analiz-yan araştırma) tasarlanabilirler (Molina-Azorin, 2012, s. 38).

Karma yöntem tekniğinin bu sistemli altyapısı, zamanla onun ampirik çalışmalarda temel ve aranan bir araç olarak kullanılmasını sağlamıştır. Sosyal bilimlerde karma metodun kullanımına baktığımızda, yöntemin kendi içindeki gelişimine paralel bir artış yaşandığı görülmektedir. Aslında bu yöntemin ciddi anlamda sosyal bilimlerde yaygınlaşması milenyumla birlikte gerçekleşmiştir. Karma Metod Araştırmaları Dergisi'nin⁵ 2007 yılında kurulması, artan çalışmaların sistemli bir hale getirilmesi isteğinin bir sonucudur. Karma yöntem yaklaşımının

⁴ Karma yöntem tasarım sınıflandırması açısından araştırmacılar farklı kavramsal modeller izleyebilmektedirler (örneğin; Morse, 1991; Morgan, 1998; Tashakkori ve Teddlie, 1998; Morse ve Niehaus, 2009). Creswell ve Plano Clark (2011) tarafından sunulan modellerden biri, üç temel araştırma tasarımı sunmaktadır: Yakınsak, Açıklayıcı ardışık ve Keşfedici ardışık. *Yakınsak tasarım*, nicel ve nitel verilerin aynı zamanda fakat ayrı ayrı toplanması ve analizini içerir. Burada amaç, birbirinden bağımsız şekilde elde edilen her iki tür veri analizinin sonuçlarını birleştirmektir. *Açıklayıcı ardışık tasarım*, isminden de anlaşılacağı üzere, niceliksel bir analiz ile başlayan ve ardından ilk niceliksel sonuçları açıklamak ve genişletmek için ikinci bir niteliksel analizi yapmaktır. Son olarak *Keşfedici ardışık yaklaşım* model ise, araştırma tasarımı aynı zamanda nitel veri toplama ve analizi yoluyla bir problemi açığa çıkartmayı, daha ayrıntılı bir analiz modeli geliştirerek bunu üçüncü olarak nicel bir yöntemle tahlil etmeyi amaçlar.

⁵ Journal of Mixed Methods Research

sosyal bilimler içinde en çok kullanıldığı alanların başında ise eğitim, davranış bilimleri, yönetim ve örgüt çalışmaları gelmektedir. Molina-Azorin'in (2012) 1980-2006, Gibson'ın (2017) 2009-2014 yılları arasında yönetim dergilerinde yayınlanan makalelere dayanarak yaptıkları araştırmalarına göre, karma yöntem kullanan makalelerin toplam alıntı oranları tek yöntem kullanılan araştırmalardan daha yüksektir. Gibson'a göre bu oran belirli konularda daha fazla yoğunlaşmaktadır. Örneğin, performans ve örgüt iklimi üzerine olan çalışmalar daha niceliksel, örgüt kültürü üzerine olan araştırmalar daha niteliksel olurken, yönetim stratejisiyle alakalı çalışmalarında diğer yönetim çalışma konularına oranla karma metot daha fazla kullanılmaktadır (%15). Karma metot, sosyal bilimlerin kompleks ve çok aktörlü doğası hesaba katıldığında, tercih edilmesi oldukça uygun bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır.

3. KAMU YÖNETİMİNDE KARMA YÖNTEM ARAŞTIRMA TEKNİĞİNİN KULLANIMI

Son yıllarda kamu yönetimi ve politikası alanında yapılan karma yöntem araştırmalarının sayısında artış görülmektedir. Dünya genelinde 1990'lı yıllarda başlayan bu çalışmalar, 2000'li yıllara gelindiğinde hatırı sayılır bir yükselişe geçmiştir. Kamu yönetimi alanında görülen bu artış iki yönlü açıklanabilir: Birincisi, karma metot yönteminin sosyal bilimlerde yaygınlaşması milenyumla birlikte gerçekleşmiştir. Dolayısıyla, yöntemin sosyal bilimlerde uygulanması ve kamu yönetimi alanına adapte edilmesi birbirini takip eden süreçlerde gerçekleşmiştir. Kamu yönetim alanında farklı bakış açısı ve yöntemlerin uygulanabileceği fikrini savunan yeni kamu yönetimi yaklaşımının alanda geçerlilik kazanması bu yöntemin yükselişinin ikinci nedeni olarak gösterilebilir (Riccucci, 2010, s.232). Postmodern yönetim anlayışı içinden doğan yeni kamu yönetimi fikrinin teorik ve metodolojik anlamda çoğulculuğa açmış olduğu yol, klasik kamu yönetiminin kurallarında yıkıcı bir etkiye sebep olmuştur (Yang ve Miller, 2008, s.301). Alanda yaşanan bu *paradigma savaşı*, hangi epistemolojik duruşların hangi metotlarla uygulanabileceği tartışmasını da alevlendirmiştir. Yeni kamu yönetimi tekniklerinin geçerliliğini ve güvenilirliğini arttırmak için bu çoklu yöntem tekniği daha fazla kullanılmaya başlanmış, dolayısıyla bir çıkış yolu olarak daha anlamlı hale getirmiştir.

Kamu yönetimi alanındaki araştırmacılar kronolojik olarak karma araştırma yöntemi üzerine düşüncelerini şu şekilde dile getirmişlerdir. Bu konuya ilk olarak Perry and Kramer'in (1986) 'Kamu yönetiminde araştırma yöntemleri' isimli ufuk açıcı makalesinde yer verilmiş, kamu yönetimi alanının bilindik metodolojileri uygulama yönünde güçlü bir eğilim gösterdiğini söyleyen yazarlar, bu yönde araştırma yapan bilim insanlarını eleştirmişlerdir. Yazılarını kamu yönetimi alanındaki araştırma yöntemlerinin çeşitlendirilerek ampirik çalışmaların içeriğinin zenginleştirilmesi gerektiği yönünde tavsiyelerde bulunarak sonlandırmışlardır. Meier ve Gill (2000) 'Metodolojik manifesto' isimli makalelerinde kamu yönetimi alanının metodolojik kapsamlılık yönünden diğer sosyal bilimler alanlarının oldukça gerisinde kaldığını öne sürmektedirler. Kamu yönetimi alanında niceliksel çalışmanın önemli savunucularından Kenneth Meier dahi, tek yönlü ve sistematik olmayan araştırmaların kamu yönetiminin gelişmesinin önünde bir engel oluşturduğunu söylemektedir.

Kamu yönetimi alanında araştırma yöntemleri kitaplarında karma yöntem tekniğinin kısıtlı bir şekilde de olsa ele alındığı görülmektedir. McNabb'in 2002, Yang ve Mill'in 2004, Thiel'in 2014 basımlı kamu yönetiminde araştırma yöntemleri isimli kitapları, kamu yönetiminde karma metot tekniğini ele alan çalışmalar olurken, yöntemi sadece niteliksel ve niceliksel araştırmaların bir arada kullanılabildiği *kombinasyon tekniği* ismiyle, kısa bir bölüm olarak ele almışlardır. 2012 yılına gelindiğinde, kamu yönetimi akademisinin önemli isimlerinden James. L. Perry, 1986 yılında Kramer ile birlikte yaptığı çağrısını yinelemiştir. Kamu yönetimi alanında veri üçgenleme gibi yöntemlerin tek bir metodoloji kullanımından kaynaklanan problemleri çözmeye yardımcı

olacağını, dolayısıyla daha derinlemesine analizler yapmaya ve bulgulara ulaşmaya yardımcı olacağını savunmuştur. 2013 yılında Kamu Yönetimi ve Politikası Dergisinde⁶ bir dizi karma metot makalesi içeren sayının yayınlanması ve buna ilişkin konferansların düzenlenmesi karma yöntem araştırma tekniğinin kamu yönetimi alanındaki altyapısının oluşturulması hususundaki yinelenen çağrılar karşılık bulduğunu göstermektedir. Ayrıca bu girişimlerin hemen hemen hepsinin 2000 yılı ve sonrası üretilen çalışmalar olduğu düşünüldüğünde (Hendren ve diğerleri, 2018, ss.912-914), son 20 yılda konuyla ilgili azımsanamayacak bir literatürün de oluştuğu çıkarımı yapılabilir.

Öyle ki, kamu yönetimi alanındaki karma yöntem araştırmalarını sistematik bir analize tabi tutmaya yetecek kadar ampirik çalışma yapıldığı görülmektedir (Örneğin, Osifo, 2015, s.16; Raimondo ve Newcomers, 2017, s.191; Mele ve Belardinelli, 2019, s.336). Hendren ve diğerleri (2018), 1980-2016 yılları arasında beş tane önde gelen Kamu Yönetimi ve Politikası Dergisi üzerine yaptığı araştırmaya göre, 1990 ve 2016 yılları arasında 42 karma yöntem makalesinin yayımlandığı; 90-99 yılları arasında 2 olan toplam sayının, 2000-2009 yılları arasında 13, 2010-2016 yılları arasında ise 27'ye yükseldiği görülmektedir. Raimondo ve Newcomers (2017), Kamu Personel Yönetimi İncelemeleri Dergisi'nde 2011-2017 yılları arasında yayınlanan makaleleri sistematik bir analize tabi tutmuşlardır. Karma metodun kamu yönetimi alanında kullanımının arttığını, bunun da kamu yönetiminin pratikteki sorunlarının çözümüne daha doğrudan katkı sağladığı sonucuna ulaşmışlardır. Benzer şekilde Hendren ve diğerleri (2018), yüksek ve orta kalitedeki dergilerin düşük kalitedekilere oranla daha fazla karma metot tekniği kullanan makale yayınladığını, fakat düşük kalitede olanların da geçmişe oranla karma yöntem makalelerine daha sık yer verdiğini ileri sürmüşlerdir.

Türkiye'de ise karma yöntem araştırma yönteminin hala çok sınırlı bir şekilde kamu yönetimi araştırmaları içinde yer aldığını görebiliriz. Köseoğlu ve Duyar'a (2017) göre, karma yöntemin kamu yönetimi çalışmalarındaki kullanımı son yıllarda az da olsa bir gelişme göstermiştir. Uluslararası Kamu Yönetimi Araştırma Konferansı'nda⁷ karma yöntem tekniğinin kullanıldığı bildiri sayısı % 13.4 iken, Kamu Yönetimi Forumu'nda (Kayfor) 2004-2014 yılları arasında bu tekniğin diğer tekniklere kıyasla oranı sadece %1'dir. Ülkemizde kamu yönetimi araştırmalarında karma yöntemin çalışılmasının hala başlangıç seviyesinde olması dolayısıyla elimizde yeterli veri bulunmamaktadır. Bu nedenle, kamu yönetiminde yöntemin kullanımından kaynaklanan sorunların kapsamlı bir analizi ülkemiz için henüz mümkün görünmemektedir.

Kamu yönetiminde karma yöntem tekniğinin kullanımına ilişkin tüm bu gelişmeler ve beraberindeki çalışmalar incelendiğinde karşımıza üç farklı eğilim çıkmaktadır: Bunlardan ilki, birbirinden tamamen farklı epistemolojiler ve paradigmlar üzerinden türetilen verilerin bir arada var olması sorunsaldır. Bir diğeri ise çeşitli metotlar vasıtasıyla sağlanan verilerin entegre edilmesine dayanan bu yöntemin anlaşılmasındaki güçlüklerdir. Son olarak, karma yöntem araştırmalarının, kamu yönetimi alanına pratikte fayda sağlayacak verileri pragmatist bir çizgide bütünselleştirmesi hususudur. Aşağıda kamu yönetiminde karma yöntem kullanımının bu eğilimler üzerinden bir incelemesi yapılacaktır.

3.1. Kamu Yönetimi Paradigması Açısından Karma Metot

Tarihsel olarak sosyal bilimlerin birçok alanında olduğu gibi, kamu yönetimi de ontolojik (yapısalcılık-nesnelcilik), epistemolojik (toplumsal inşacılık-pozitivizm) ve nihayetinde metodolojik (niteliksel-niceliksel) olarak geleneksel yöntemleri kullanma eğilimindeydi. Fakat post-pozitivizm,

⁶ Journal of Policy Analysis and Management

⁷ Public Management Research Conference

eleştirel gerçekçilik gibi nesnellik ve öznellik arasındaki keskin ayrımı törpüleyen yeni yaklaşımların literatüre girmesi, kamu yönetimi alanını da dönüştürmeye başlamıştır. Post-pozitivist yaklaşımlar gerçekliğin hiçbir zaman tam olarak anlaşılamayacağı, bilimsel ampirik çalışmaların ancak gerçeğe en yakın sonuçları doğurmayı amaçlayabileceğini iddia etmektedirler (Kuhn, 1962, s.41). Bu doğrultuda, örneğin pozitivist bir epistemolojik yaklaşımı benimseyen bir araştırmacının kullanacağı yöntem için hem niceliksel hem de niteliksel metotlara başvurması bilimsel araştırmanın doğasına aykırı bulunmamaktadır (Hesse-Biber, 2010, s.457). Bir araştırmacı isterse herhangi bir güçlü epistemolojik altyapı sunmadan bir ampirik çalışma yapabilir; isterse tek ya da çoklu paradigmlar kullanarak karma metot yöntemini çalışmasına adapte edebilir. Yöntem kullanımı açısından örnek vermek gerekirse, yapısalcı paradigma içinde araştırmacı hem anket ve mülakat tekniğini birlikte kullanabilir, hem de odak grup çalışması yapıp bu araştırma sonuçları neticesinde birtakım mülakatlar gerçekleştirebilir. Gerçekleştirilen çalışmanın tasarımındaki en temel rasyonalizasyon, kesin bilimsel bilginin mevcut paradigmadan etkileneyeceği, dolayısıyla kesin bir bilimsel bilgiye ulaşmayı mümkün kılmayacağı için en faydalı ve kullanılabilir olanı amaçlamasıdır (Osifo, 2015, ss.1-3).

Yöntembilim paradigmasındaki dönüşümlerin kamu yönetimi paradigmasına yaptığı etki, alanın yapısının buna müsait olmasıyla da açıklanabilir. Chien-Chen (2007) ve Osifo (2015) gibi araştırmacılar kamu yönetimi alanının kendi kendine bir disiplin olma konusunda sıkıntılar yaşadığı için sınırlı bir literatür bilgisine sahip olduğunu iddia etmektedirler. Aynı doğrultuda, doğrulanmış teorilerin sayısının kamu yönetimi alanında sınırlı kaldığı bazı bilim insanları tarafından ileri sürülmektedir (Meier ve Gill, 2000, s.157). Riccuci'ye (2008) göre, kamu yönetimi disiplininin bir post-normal⁸ sosyal bilimler alanı olması sorunlu görülen bu konuların ana kaynağıdır. Kamu yönetimi, yapısı gereği araştırma sonuçlarını ilgili politika alanlarına çözümler bulmaya yönelmektedir. Bu alanın sorularına cevap vermek için idarecilerin ve politika analistlerinin ihtiyaç duyduğu bilgiye ulaşmayı hedefleme, kamu yönetimi paradigmasının çoğulcu yöntemlere açık olduğunu göstermektedir.

Kamu yönetimi literatürü araştırma yöntemlerinden bağımsız olarak da bu meseleyle beklenenden çok daha fazla meşgul olmuştur. Lynn'in (1996) kitabının başlığı olarak incelediği kamu yönetimi alanı bir bilim mi yoksa bir uygulama alanı mıdır sorunsalı, yönetim bilimi ders kitaplarının bile öncelikli olarak üzerinde durduğu bir konudur. Lynn, Heinrich ve Hill'in 2001 yılında yayınladığı makalelerinde, bu çok yönlü mekanizmanın çalışmasının üretilen bilimsel bilginin pratikteki yansımalarıyla bir bütün olacağı, bunun da ancak çoklu metodoloji kullanarak mümkün olabileceğini savunmuşlardır. Nihayetinde Hill ve Lynn (2005) niteliksel ve arşivsel verilerin kullanıldığı betimleyici ve tarihselci yaklaşımını, örnek olay incelemeleri yoluyla yapılan bir analiz olan en iyi uygulama örnekleri yaklaşımını (best practices) ve sayısal verilerin yardımıyla teori ve model test etmeyi kapsayan yaklaşımını uygulamayı ve kombine etmeyi, kamu yönetimi çalışmaları için uygun veri üretimde etkili metotlar olarak görmüşlerdir.

Yang ve Miller (2008), bir *paradigmalar savaşı*na sahne olan kamu yönetimi alanının öznesini ve nesnesini aramaya devam ettiğini belirtmiştir. Kamu yönetimi ve kamu politikası gibi alanların yönetişim (governance) adı verilen ortak bir zemine taşınması fikri, bilindiği üzere yönetim ve politika üretme fikrinin merkezi yönetim, yerel yönetimler, vatandaş ve özel sektörü de kapsayan çok katmanlı bir etkileşimini içermektedir. Yönetimin bu yeni ve kompleks formu, farklı epistemolojik ve metodolojik yaklaşımların bir arada kullanılmasına elverişli bir zemin hazırlamıştır. Örneğin, kamu yönetimi alanında son yıllarda öne çıkan performans ölçme

⁸ Post normal bilim gerçeklerin belirsiz olduğu, ortak değerler üzerine konsensüsün sağlanamadığı ve kararların süratle alınması gereken konular üzerine yapıldığı bilimler için kullanılan bir terimdir (Funtowicz ve Ravetz, 1993).

araştırmalarına göz atıldığında, öncelikle olarak işlevselci yaklaşım yardımıyla verimliliği sağlayan etmenler tanımlanabilmektedir. İkinci aşamada, bu verimliliği sağlayan etmenleri farklı kamu yönetimi kuruluşlarında sayısal yöntemle test etmek mümkün olabilir. Bir diğer çalışma yöntemi ise eleştirel ya da postmodern perspektif doğrultusunda performans ölçmenin siyasiler ya da yöneticiler tarafından çalışanlarını kontrol etmek için bir araç olarak kullanılıp kullanılmadığı olabilir. Bu farklı araştırma yöntemlerinin aynı araştırma içinde münasip bir şekilde bir araya getirilip uygulanması, kamuda performans yönetimi alanındaki araştırmalara yenilikçi bir bakış açısı kazandırabilir.

Kamu yönetiminde entegre yönetim modeli, sonuç temelli yaklaşım (result-based management), kanıt temelli politika yaklaşımı (evidence-based policy approach) ve değerlendirmesi gibi araçlardan gelen verilerin birleştirilerek birlikte kullanılması fikri de gün geçtikçe yaygınlaşmaktadır. Aynı alanda tüm dünyanın dört bir yanında tek yönlü üretilen bilimsel bilgilerin birbirini yanlışlayan sonuçları ortaya çıkarması, güvenilir bilginin ortaya konmasının artık farklı yollar gerektirdiğini göstermektedir. Bu değişen kamu yönetimi paradigması içinde çeşitli metotlarla hazırlanan analizlerin bu yöntemle sağlanmasının yapılması, araştırmaların geçerlilik ve güvenilirliğini bir kat daha arttıracaktır.

3.2. Kamu Yönetiminde Veri Entegrasyonu ve Karma Metot

Kamu yönetimi çalışmalarında karma metot kullanımının tercih edilmesinin rasyonel bir temeli olması ve çalışmaya artı bir değer katması gerektiği bilinmektedir. Diğer bir deyişle, sadece niteliksel ya da niceliksel bir yöntemin kullanıldığı bir çalışmanın yerine, iki farklı metodun neden bir arada kullanıldığının net bir şekilde açıklanması gerekmektedir. Fakat kamu yönetimi alan çalışmalarına bakıldığında, bu yöntemin alandaki çalışmalar için neden gerekli olduğu sorusu hala net bir şekilde açıklanamamakta; birçok araştırmacı karma yöntemi son dönemlerdeki popüleritesi gerekçesiyle kullanmaktadır.

Kamu yönetimi alanı üzerine ampirik çalışma yapan araştırmacıların titiz bir şekilde üzerinde durması gereken konulardan biri de niteliksel, niceliksel ve karma metotların standardının belirlenmesi olmalıdır. Zira alandaki araştırmacılar, niteliksel ve niceliksel çalışmaları bir karma yöntem çalışması içine entegre etme konusunda sıkıntılar yaşamaktadırlar. Örneğin, çalışmasını anket yöntemi üzerine kurmuş bir araştırmacı, üzerine belki de hiç düşünmediği bir dizi mülakat yaparak, sadece sayısal verilerinin sağlanmasını yapmış görünmek için niteliksel metodu kullanabilmekte ve buna da karma yöntem çalışması adını verebilmektedir. Fakat çalışmanın başında anlatıldığı üzere, karma metodun kullanımı bunun çok daha ötesinde bir yöntemsel hazırlığı gerektirmektedir.

Mele ve Belardinelli'nin (2019) kamu yönetimi dergilerinde 2011-2017 arasında yayınlanan 104 karma metot kullanan makale üzerinde yaptığı analize bakıldığında, bu çalışmaların büyük bir çoğunluğunun karma metot yöntemini kullanmalarını gerekçelendirdikleri görülmektedir. Ayrıca farklı araştırma yöntemlerinin hangi yollar izlenerek yapılacağını detaylı olarak açıklamışlardır. Fakat farklı metodolojilerin sıralanışının nasıl olacağı, bunlar arasında nasıl bağlantı kurulacağı ve sonuçların ne şekilde entegre edileceği gibi detaylar sadece birkaç çalışmada ayrıntılandırılmıştır. Yazının giriş kısmında bahsedildiği gibi, karma yöntem çalışması tekniklerinden niteliksel olanın mı daha baskın, yoksa niceliksel yöntemin mi çalışmanın temel metodolojik zeminini oluşturacağı ve bunların arasındaki dengenin nasıl sağlanacağı, araştırmanın tasarımı kısmında kapsamlı bir biçimde açıklanmalıdır. Bir makale yazımında her bir cümlelerin birbiriyle bağlantılı ve tutarlı olması gerektiği görüşü yaygın bir şekilde bilinmektedir. Benzer şekilde, kamu yönetimi ve politikası literatüründe karma metot yönteminin

kullanılmasının felsefi altyapısının gerekçelendirilmiş olması, bunun çalışma içinde net bir şekilde belirtilmesi ve metotların belirli bir mantık çerçevesinde bir araya getirilmesi oldukça önemlidir.

Kamu yönetimi alanındaki ampirik araştırmalar incelendiğinde, niceliksel çalışmalarının niteliksel olana oranla bir ağırlığının olduğu görülmektedir (Groeneveld ve diğerleri, 2014, s.72). Kamu yönetimi alanındaki bazı bilim insanları niteliksel ve tarihi yöntemlere karşı bir eğilim göstermiş olsalar da (örneğin, Kaufman, 1960, s.140; Riccucci, 1995, s.232; Stivers, 2000, s. 236), niceliksel çalışmaların bu denli baskın olması, kamu yönetimi yöntembilim alanını meşgul eden bir mevzudur (Raimondo ve Newcomer, 2017, s.191). Brewer ve diğerleri (1998) kamu yönetimi üzerine yazılan doktora tezlerinin hemen hemen yarısında temel yöntem olarak regresyon analizi kullanıldığını öne sürerken, Houston and Delevan (1990) çok değişkenli analiz, tek değişkenli analiz ve en küçük kareler yöntemi gibi istatistiksel tekniklerin kamu yönetimi araştırmalarında en yoğun olarak kullanılan metotlar olduğunu iddia etmişlerdir. Diğer taraftan, McCurdy ve Cleary (1984) ile Stallings ve Ferris (1988) gibi niteliksel yöntem destekçisi olan araştırmacılar ise, kamu yönetimi çalışmalarının sadece niceliksel yöntemler üzerine şekillenmesinin, alanı basit sonuçlar elde etmenin ötesine geçiremeyeceğini ifade etmişlerdir. Pitts ve Fernandez'in (2009) kamu yönetimi ve politikası üzerine yaptığı ampirik çalışması, niceliksel yöntemin en çok kullanılan yöntem olmasına karşın (% 36.2), şu anki haliyle sofistike analizler yapmak için yetersiz kaldığı sonucuna ulaşmıştır.

Niteliksel yöntem mi yoksa niceliksel yöntem mi kamu yönetimi alanına çare olur tartışması süre dursun, bu keskin ayırım son dönemlerde bir takım önde gelen kamu yönetimi araştırmacıları tarafından esnetilmiştir. Örneğin, niceliksel yöntemin alandaki en önemli savunucularından biri olan Meier (2005), kaliteli niteliksel çalışmaların üretilmesinin alanın gelişmesine yol açacağını söylemiş, Rhys Andrews, Richard Walker ve George Boyne⁹ gibi kamu yönetimini kapsamlı istatistiksel analizlerle inceleyen bazı akademisyenler de karma metot tekniğini araştırmalarında uygulayarak, farklı yöntemlerin bu alana katkı sağlayabileceğini kabul etmişlerdir.

Günümüzde yönetim bilimi alanında artık çok yöntemliliğin kabul gördüğünü söylemek mümkün olabilir. Bununla beraber, niceliksel yöneme eklenmiş bir niteliksel yöntemin karma metot araştırması olarak sunulması yeni bir sorun alanı olarak karşımıza çıkmaktadır. Daha önce belirtildiği üzere, bir araştırmaya karma yöntem çalışması denilebilmesi için o çalışmanın farklı metotları rasyonel bir biçimde bir araya getirmiş olması gerekir. Örneğin, kapsamlı bir anket çalışmasına entegre edilmeden yapılmış birkaç mülakat çalışmasının bir karma yöntem alan çalışması olmasını beklemek karma metot araştırma mantığı açısından mümkün olmayacaktır. Hendren ve diğerlerinin (2018) önerisine göre, kamu yönetimi alanında karma yöntemin gelişiminin, niteliksel çalışmaların kalitesinin ve ağırlığının geliştirilmesiyle mümkün olacaktır. Bu konuda yapılan bir diğer tavsiye de kamu yönetiminde niteliksel yöntem eğitiminin daha ayrıntılı bir şekilde verilmesi gerektiğidir. En temelde, kamu yönetimi alanında niteliksel metot ister kullanılsın ister kullanılsın; önemli olan verilerin nitelikli bilimsel bilgi elde etme amacına hizmet ediyor olmasıdır.

3.3. Pragmatik Kamu Yönetiminde Karma Metot Tekniği

Karma yöntem araştırmalarının ayırt edici özelliği farklı epistemolojik, yönetsel ve metodolojik bakış açılarını potansiyel kullanım için bünyesinde barındırmasıdır. Bu yöntem vasıtasıyla çalışma yapılan disiplinin ihtiyacına göre çeşitli bakış açılarından birkaçı kullanılarak optimum bilginin elde edilmesi amaçlanır (Johnson ve Onwuegbuzie 2004, s.416). Yukarıdaki iki başlıkta

⁹ <https://www.palgrave.com/gp/book/9780230252424>

ele alınan kamu yönetiminde paradigmada ve metodolojide çoğulculuk temelleri üzerine şekillenen karma yöntem yaklaşımının varmak istediği nihai nokta, en sağlam ve temellendirilmiş bilgiyi literatüre katma isteğidir. Alışlagelmiş bilimsel metotları kullanan kimi kamu yönetimi araştırmacıları, farklı yol ve yöntemleri birleştirmenin bilimsel bilgi geleneğinde bir kirlilik yarattığını iddia ederken, son yıllarda bilimsel bilgi üretme mantığında meydana gelen köklü değişimler bu itirazları geri plana itmektedir.

En yalın haliyle, bilim yapmanın özünde, saptanmış sorunların çözümlerine belirli yöntemler izleyerek ulaşma düşüncesi vardır. Bununla birlikte, özellikle sosyal bilim araştırmalarında insan faktörünün sonuçlar üzerinde oluşturduğu etki ve son yıllarda küreselleşme ve bilgi teknolojilerinin yükselişi, bilginin elde edilmesinde köklü değişimlere yol açmaktadır (Meyerson and Martin, 1987, s.638; Huczynski and Buchanan, 2007, s.65). Sadece sosyal bilimlerde değil, doğa bilimlerinde de görelilik benzeri kuramlarla bilimsel bilginin zaman ve mekân gibi kriterlere bağlı olarak değişkenlik göstermesi, araştırma yönteminde de bir farklılaşmaya zemin hazırlamıştır. Aynı doğrultuda türeyen postmodern kamu yönetimi yaklaşımı, alana ilişkin sorunların içine doğdukları kültür, güç, kimlik vb. koşullardan etkilenerek oluşturulduğu, dolayısıyla kendi bağlamında değerlendirilmeleri gerektiğini iddia etmektedir (Fox ve Miller, 1994, s.32; McAuley ve diğerleri, 2007, s.219). Bu perspektiften yapılan araştırmalar kullanılan yol ve yöntemden ziyade, toplumsal hayatı ve sosyal bilimlere eşdeğer görerek, elde edilen bilginin pratik olarak fayda sağlayıp sağlamayacağına odaklanmaktadır. Bu yüzden, günümüz kamu yönetimi araştırmalarında pragmatik yaklaşımın geniş bir yeri olduğu ve karma yöntem araştırmalarıyla omuz omuza geliştiği ileri sürülmektedir (Tashakkori ve Teddlie 2003, s.12; Johnson ve Onwuegbuzie 2004, s.420).

Son yıllarda kamu yönetimi alanında teori geliştirmenin ve konvensiyonel yöntem tasarımının yanı sıra, eylem odaklı, pratikte fayda sağlayabilen ve özel koşullara (contingent) bağlı olarak doğrulanabilen bilgiyi kullanmak önem kazanmıştır (Donaldson, 2001, s.144; Andrews ve diğerleri, 2009, s.4). Kamu yönetimi benzeri sahalardaki araştırmalar sosyo-ekonomik, kurumsal ve kültürel sistemlere bağlı, kompleks yapılar üzerine inşa edildiği için, insan kaynağı idaresinden, motivasyona, stratejiden performans yönetimine kadar birçok konu endemik koşullarında değerlendirmek durumundadırlar (Riccucci, 2010, s.211). Bu nedenle, kamu yönetimi alanı için en etkili ve biricik çözümleri bulmak kapsamlı ve analitik metotları gerektirmektedir.

21. yüzyıl kamu yönetimi araştırmaları içinde pragmatik kamu yönetimi ve karma yöntem kendine hatırı sayılır bir yer edinmiştir. Örneğin, kamu yönetimi ve politikası çalışmalarının etki bırakacak (making impact)¹⁰ nitelikte olması, günümüzde –özellikle gelişmiş ülkelerde- üzerinde ehemmiyetle durulan konuların başında gelmektedir. Sosyal hayatın tam da içinde olan ve araştırma sonuçlarının pratik etkiler yaratması arzulanan yönetim alanının maksimum faydayı üretecek araştırma türlerine yönelmesi beklenmektedir (Riccucci, 2010, s.212). Günümüzde artık birçok ampirik kamu yönetimi araştırmasının pratik alanda yarattığı etki kadar başarılı görüldüğü yönünde değerlendirmeler yapılmaktadır. Bu görüş, öznesi kamu yöneticisi ve personeli olan bu alanın, sahada faaliyet gösteren bu kişilere farklı bakış açıları kazandıracak ve ihtiyaç duydukları taktirde yol gösterici olacak nitelikte bir anlayış oluşturmayı arzulamaktadır. Ayrıca kamu yararı sağlamanın bu alanın en temel misyonu olduğu kabul edilirse, bilimsel bilginin vatandaşların hayatını kolaylaştıracak nitelikte üretilmesi pragmatik kamu yönetiminin temellerini daha da sağlamlaştırmaktadır.

¹⁰ Bu konuda daha ayrıntılı bilgi için bkz. Camilla, A. ve Sabine, W. (2012). Policy assessment: the state of the art. *Impact Assessment and Project Appraisal*, 30(1), 25–33. doi:10.1080/14615517.2012.663256

Kamu yönetiminde metodolojik zenginliğin önemli savunucularından bir olan Raadschelders (2004) makalesinde kamu yönetimi alanında yenilikçi bir yaklaşım olan phronesis (eylem odaklı bilgi) kavramını ele almaktadır. Bu kavramın, evrensel olarak geçerli olan teorik bilgi (episteme) ve gündelik yaşamda bir işi yapmak için gerekli olan pratik tecrübenin (techne) beraber harmanlanarak phronesis adı verilen pratik bilgiye (action-oriented) biz araştırmacıları ulaştıracağını iddia etmektedir. Bilimsel bilginin elde edilmesi ve kullanılmasının farklı yöntem süzgeçlerinden geçerek sağlanması gerektiğini savunan bu anlayış, saf ampirizmi dogmalaştırmayı ve rasyonel araştırma döngüsü (the circularity of rationalism) takıntısını reddetmektedir. Raimondo ve Newcomers'ın (2017) ileri sürdüğü gibi, teori, pratik ve yöntemin ortaklaşa bir şekilde gerekli miktarlarda kullanımı, bize kamu yönetimi alanında uygulanması mümkün bir reçete sunmaktadır. Anthony Giddens (1984), kamu kurumlarının eylemlerinin arkasında yatan nedenlerin ve karar verme süreçlerinde çevresel faktörlerin etkisinin, kamu yönetimi araştırmalarının doğasını şekillendirdiğini ifade etmektedir. Kapsamlı analizler gerektiren kamu yönetimi ve politikası çalışmaları için tek bir yöntem ya da bilgi kuramında çalışma yapma ısrarı içinde olmadan, kamu yönetimi yelpazesinde çeşitlenen yeni yaklaşımları ve yöntemleri bir arada kullanmak pragmatik anlayış çerçevesinde yerinde olacaktır.

4. SONUÇ

Günümüzde çeşitli kaynaklardan elde edilen kompleks verilerin bir potada toplanarak daha sistemli ve kapsamlı bir halde değerlendirilmesi önem kazanmıştır. Sosyal bilimlerde bu türden analizlere olanak sağlayan yöntemlerden bir tanesi karma araştırma metodu tekniğidir. Gelmiş olduğu nokta itibarıyla, karma yöntemin diğer metotlarla başa baş yarışacak ölçülerde araştırma tasarımının kurgulandığını ve bu doğrultuda kullanım alanı bulmaya başladığını söyleyebiliriz. Kamu yönetimi alanında da karma metot tekniğinin kendisine güçlü bir yer bulabileceği savı literatürde giderek önem kazanmaktadır. Yöntemin kamu yönetimi sahasındaki gelişimi sürerken, yapılan akademik araştırmaların karma metot tekniğinin özelliklerini ne kadar yansıttığı ve alandaki katma değerinin ne olduğu sualleri cevaplanmayı beklemektedir.

Kamu yönetiminde karma yöntem araştırma tekniğinin yerinin ve uygulamasının incelendiği bu çalışma, ilgili alan ve yöntem arasındaki ilişkinin gün geçtikçe geliştiğini ileri sürmektedir. Yapılan yayınların sayısındaki artışı kabul etmekle birlikte, kamu yönetimi alanıyla uyumlu bir yöntem olabilecek karma metot tekniğinin bu çalışmalarda ne ölçüde gerekli uyumu yakaladığı sorgulanmaktadır. Kamu yönetimi paradigmasının belirli bir yönde keskin bir biçimde ilerlememiş olması ona farklı epistemoloji ve metodolojileri daha esnek bir şekilde birlikte kullanma imkânı sunmaktadır. Zaman zaman kimlik bunalımında olduğu öne sürülen kamu yönetimi alanının belirli bir paradigma üzerinden yapılandırılmamış iskeleti farklı metotlarla vücut bulmasına olanak sağlamaktadır. Bu bağlamda kamu yönetimi alanının kendini yaratma arayışı, karma yöntem tekniğinin kullanımıyla olumsuz görülen durumu avantaja çevirme olarak yorumlanabilir. Araştırmacıların karma yöntem tekniğinin uygulaması sırasında veri entegrasyonu konusuna da özel bir önem vermesi gerekmektedir. Literatür, kamu yönetimi çalışmalarının niceliksel ağırlıklı olduğunu gösterirken, bu alandaki karma yöntem çalışmalarında en fazla görülen eğilim, niteliksel çalışmaların niceliksel olanlara eklenmesidir. Karma metot araştırmalarında yöntemsel seçimlerin mutlaka gerekçelendirilmiş olması gerekir. Aynı doğrultuda, kamu yönetimi alanında sıklıkla kullanılmaya başlanan karma metodun araştırmacılar tarafından nasıl tasarlanması ve uygulanması gerektiği daha net bir şekilde anlaşılmalıdır. Kamu yönetiminde karma metot tekniğinin kullanımı neticesinde ortaya çıkan bir diğer tartışma elde edilen sonuçların niteliği üzerinedir. Son yıllarda kamu yönetimi sahasına fayda sağlayacak verileri üretme eğilimi gösteren yönetim araştırmaları

alanı, karma metodun da bu alanda katalizör görevi görmesiyle pragmatik yönünü ortaya koymaya başlamıştır. Araştırma tasarımı ve uygulaması neticesinde elde edilen sonuçların kamu sektörünün eylemlerine yön vermesi gerektiği düşüncesi yükseliş göstermektedir. Kamu yönetimi alanının özellikle son yıllarda çok aktörlü olma üzerine inşa edilen yapısı göz önüne alındığında, bu türden araştırmaların pratik faydalarından istifade edilmesi fikri mantıklı görünmektedir.

Karma yöntemin yönetim alanındaki uygulanabilirliği üzerine yapılan bu analiz; paradigma, veri birleştirme ve pragmatik kamu yönetimi şeklinde üç başlıkta konuyu sınıflandırmamızı sağlamıştır. Paradigmaya yönelik olan inceleme karma yöntemin kamu yönetimi araştırmalarının tasarım yani başlangıç bölümünde düşünülmesi gereken, verileri bir arada kullanımı hususu uygulama aşamasında, pragmatik kamu yönetimi ise daha çok araştırmaların sonuç ve etkileriyle ilgili üzerinde durulması gereken noktalar. Buradan hareketle, kamu yönetimi alanında bu yöntemin uygulanması henüz güçlü bir temele sahip olmadığı için, çalışmaların tasarımından, uygulanmasına ve nihayetinde sonuçlarının kullanımına kadar titizlikle yürütülmesi gerekmektedir. Karma yöntem tekniğinin asli özelliklerine bağlı olarak yapılan çalışmalar, hem yöntemin bu alandaki yerini sağlamlaştıracak hem de son dönemlerde karma metotla uyumlu bir biçimde şekillenmekte olan kamu yönetimi alanının yöntemin faydalarından istifade etmesini sağlayacaktır.

KAYNAKÇA

- Andrews, R., Boyne, G. A., Law, J. ve Walker, R. M. (2009). Strategy formulation, strategy content and performance. *Public Management Review*, 11(1), 1-22. doi: 10.1080/14719030802489989
- Blaikie, N. (2010). *Designing social research*. Cambridge: Polity Press.
- Brewer, G. A., Douglas, J. W., Facer, R. L. ve O'Toole, L. J. (1998). The state of doctoral education in public administration: Developments in the field's research preparation. *Journal of Public Affairs Education*, 4(2), 123-136. doi:10.1080/15236803.1998.12022018
- Brewer, J. ve Hunter, A. (1989). *Multimethod research: A synthesis of styles*. Newbury Park, CA: Sage.
- Bryman, A. (1988). *Quality and quantity in social research*. Boston: Unwin Hyman.
- Bryman, A. (2012). *Social research methods*. Oxford: Oxford University Press.
- Bryman, B. ve Bell, E. (2011). *Business research methods*. Oxford: Oxford University Press.
- Campbell, D. T. ve Fiske, D. W. (1959). Convergent and discriminant validation by the multitrait-multimethod matrix. *Psychological Bulletin*, 56, 81-105. doi:10.1037/h0046016
- Chien-Chen, B. (2007). Meta-analysis. K, Yang, ve G. J. Miller (Ed.). *Handbook of research methods in public management* içinde (s.705-720). Boca Raton: CRC Press. doi:10.1201/9781420013276.ch36
- Collins, K. M. T., Onwuegbuzie, A. J. ve Sutton, I. L. (2006). A model incorporating the rationale and purpose for conducting mixed methods research in special education and beyond. *Learning Disabilities: A Contemporary Journal*, 4, 67-100. doi:10.1037/12079-006
- Cook, T. D. ve Reichardt, C. S. (Ed.). (1979). *Qualitative and quantitative methods in evaluation research*, Beverly Hills, CA: Sage Publication. doi:10.2307/1174260

-
- Creswell, J. W. (1994). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. Los Angeles: Sage. doi:10.2307/328794
- Creswell, J. W. (2009). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. Los Angeles: Sage. doi:10.2307/3152153
- Creswell, J. W. (2015). *Concise introduction to mixed methods research*. Los Angeles: Sage. doi:10.4135/9781506335193.n2
- Creswell, J. W. ve Plano Clark, V. L. (2011). *Designing and conducting mixed methods research*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Denzin, N. K. (1970). *The research act in sociology: A theoretical introduction to sociological methods*. London: Butterworths. doi:10.4324/9781315134543
- Denzin, N. M. (2010). Moments, mixed methods, and paradigm dialogs. *Qualitative Inquiry*, 16(6), 419-427. doi:10.1177/1077800410364608
- Donaldson, L. (2001). *The contingency theory of organizations*. USA: Sage. doi:10.4135/9781452229249
- Douglas, J. D. (1976). *Investigative social research*. USA: University of Chicago Press. doi:10.2172/7263263
- Easterby-Smith, M., Thorpe, R. ve Jackson, P. R. (2008). *Management research*. London: Sage. doi:10.4135/9781446250488.n3
- Funtowicz, S. ve Ravetz, J. (1993). Science for the post-normal age, *Futures*, 31(7), 735-755. doi:10.1016/0016-3287(93)90022-1
- Fox, C. J. ve Miller, H. T. (1994). *Postmodern public administration: Toward discourse*. Sage: UK. doi:10.4324/9781315706962
- Ghuri, P. ve Gronhaug, K. (2002). *Research methods in business studies: A practical guide*. Harlow, New York: Prentice Hall. doi:10.1017/9781108762427
- Gibson, C. B. (2017). Elaboration, generalization, triangulation, and interpretation: On enhancing the value of mixed method research. *Organizational Research Methods*, 20(2), 193-223. doi:10.1177/1094428116639133
- Giddens, A. (1984). *The constitution of society: Outline of the theory of structuration*. Cambridge, UK: Policy Press.
- Meier, K. ve Gill, J. (2000). Public administration research and practice: A methodological manifesto. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 10, 157-200. doi:10.1093/oxfordjournals.jpart.a024262
- Gill, J. ve Johnson, P. (2002). *Research methods for managers*. London: Sage Publishing.
- Greene, J. C., Caracelli, V. J. ve Graham, W. F. (1989). Toward a conceptual framework for mixed-method evaluation designs. *Educational Evaluation and Policy Analysis*, 11(3), 255-274. doi:10.3102/01623737011003255
- Groeneveld, S., Tummers, L., Bronkhorst, B., Ashikali, T. ve Van Thiel, S. (2015). Quantitative methods in public administration: Their use and development through time. *International Public Management Journal*, 18(1), 61-86. doi:10.1080/10967494.2014.972484
-

-
- Hendren, K., Luo, Q. E. ve Pandey, S. K. (2018). The state of mixed methods research in public administration and public policy. *Public Administration Review*, 78(6), 904–16. doi:10.1111/puar.12981
- Hesse-Biber, S. (2010). Qualitative approaches to mixed methods practice. *Qualitative Inquiry*, 16(6), 455-468. doi:10.1177/1077800410364611
- Hill, C. J. ve Lynn, L. E. (2005). Is hierarchical governance in decline? Evidence from empirical research. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 15(2), 173-195. doi:10.1093/jopart/mui011
- Houston, D. J. ve Delevan, S. M. (1990). Public administration research: An assessment of journal publications. *Public Administration Review*, 50(6), 674.
- Huczynski, A. A. ve Buchanan, D. A. (2007). *Organizational behaviour*. England: Pearson Education Limited. doi:10.1002/job.4030130709
- Kaufman, H. (1960). *The forest ranger: A study in administrative behavior*. Oxford, UK: Oxford University Press. doi:10.4324/9781936331536
- Köseoğlu, Ö. ve Duyar, D. D. (2017). Kongre bildirileri üzerinden yöntem sorununu anlamak: KAYFOR örneği. *Akademik İncelemeler Dergisi*, 50(3), 183-211. Erişim adresi: https://www.academia.edu/35738567/Kongre_Bildirileri_%C3%9Czerinden_Y%C3%B6nem_Sorununu_Anlamak_KAYFOR_%C3%96rne%C4%9Fi_Understanding_Methodology_Problem_through_Conference_Papers_The_Case_of_KAYFOR
- Kuhn, T. S. (1962). *The structure of scientific revolutions*. Chicago: University of Chicago Press. doi:10.1086/ahr/68.3.700
- Levin, K. A. (2006). Study design 3: Cross-sectional studies. *Evidence-Based Dentistry*, 7, 24-25. doi:10.1038/sj.ebd.6400375
- Lynn, L. E. (1996). *Public management as art, science, and profession (Public administration and public policy)*. UK: Chatham House Publication. doi:10.1201/9781420016994.sec15
- Lynn, L. E., Heinrich, C. J. ve Hill, C. J. (2001). *Improving governance: A new logic for empirical research*. Washington, D.C.: Georgetown University Press. doi:10.2307/3094922
- McAuley, J., Johnson, P. ve Duberley, J. (2007). *Organization theory: Challenges and perspectives*. UK: Prentice Hall. doi:10.1177/0170840608094705
- McCurdy, H. E. ve Cleary, R. E. (1984). Why can't we resolve the research issue in public administration? *Public Administration Review*, 44(1), 49-55. doi:10.2307/975661
- McNabb, D. E. (2002). *Research methods in public administration and nonprofit management: Quantitative and qualitative approaches*. Armonk, New York: M.E. Sharpe. doi:10.4324/9781315181158-21
- Meier, K. J. (2005). Public administration and the myth of positivism: The Anti-Christ's view. *Administrative Theory and Praxis*, 27(4), 650-668. doi:10.1080/10841806.2005.11029511
- Mele, V. ve Belardinelli, P. (2019). Mixed methods in public administration research: Selecting, sequencing, and connecting. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 334–347. doi:10.1093/jopart/muy046
- Meyerson, D. ve Martin, J. (1987). Cultural change: An integration of three different views. *Journal of Management Studies*, 24, 623-647. doi:10.1111/j.1467-6486.1987.tb00466.x
-

-
- Molina-Azorin, J. F. (2012). Mixed methods research in strategic management: *Impact and Applications*, 15(1), 33-56. doi:10.1177/1094428110393023
- Morgan, D. L. (1998). Practical strategies for combining qualitative and quantitative methods: Applications to health research. *Qualitative Health Research*, 8, 362-376. doi:10.1177/104973239800800307
- Morse, J. M. (1991). Approaches to qualitative-quantitative methodological triangulation, *Nursing Research*, 40, 120-123. doi:10.1097/00006199-199103000-00014
- Morse, J. M., ve Niehaus, L. (2009). *Mixed-method design: Principles and procedures*. Walnut Creek, CA: Left Coast Press. doi:10.4324/9781315424538
- Onwuegbuzie, A. J., ve Johnson, R. B. (2004). Mixed methods research. R. B. Johnson, ve L. B. Christensen (Ed.). *Educational research: Quantitative, qualitative, and mixed approaches* içinde (s. 408-431). Boston, MA: Allyn and Bacon. doi:10.3102/0013189x033007014
- Osifo, O. C. (2015). Public management research and a three qualitative research strategy. *Review Public Administration Management*, 3(1), 1-8 doi:10.4172/2315-7844.1000149
- Perry, J. L. ve Kramer, K. L. (1986). Research methodology in the "Public administration review," 1975-1984. *Public Administration Review*, 46(3), 215-226. doi.org/10.2307/3110436
- Pitts, D. W. ve Fernandez, S. (2009). The state of public management research: An analysis of scope and methodology. *International Public Management Journal*, 12(4), 399-420. doi:10.1080/10967490903328170
- Raimondo, E. ve Newcomer, K. (2017). Mixed-methods inquiry in public administration: The interaction of theory, methodology, and praxis. *Review of Public Personnel Administration*, 37(2), 183-201. doi:10.1177/0734371x17697247
- Riccucci, N. (1995). *Unsung heroes: Federal executives making a difference*. Washington, DC: Georgetown University Press. doi:10.5860/choice.33-4789
- Riccucci, N. (2010). *Public administration: Traditions of inquiry and philosophies of knowledge* (Public Management and Change Series). Washington, DC: Georgetown University Press. doi:10.5354/0719-6296.2015.38493
- Riccucci, N. (2008). The logic of inquiry in the field of public administration. K. Yang, ve G. J., Miller (Ed.). *Handbook of research methods in public management* içinde (s. 3-13). Boca Raton: CRC Press. doi:10.1201/9781420013276.ch1
- Saunders, M., Lewis, P., ve Thornhill, A. (2009). *Research methods for business students*. Harlow: Pearson Education Limited. doi:10.1108/qmr.2000.3.4.215.2
- Stallings, R. A., ve Ferris, J. A. (1988). Public administration research: Work in PAR, 1940-1984. *Public Administration Review*, 48(1). doi:10.2307/975522
- Stivers, C. (2000). *Bureau men, settlement women: Constructing public administration in the progressive era*. Lawrence: University Press of Kansas. doi:10.5860/choice.38-1230
- Tashakkori, A., ve Teddlie, C. (1998). *Mixed methodology: Combining qualitative and quantitative approaches*. Thousand Oaks, Ca: Sage. doi:10.2307/2655606
- Thiel, S. V. (2014). *Research methods in public administration and public management: An Introduction*. London: Routledge. doi:10.4324/9780203078525
-

Wilson, J. (2010). *Essentials of business research: A guide to doing your research project*. UK: Sage Publications. doi:10.1177/097215091101200211

Yang, K. ve Miller, G. J. (2008). *Handbook of research methods in public administration*. UK: Taylor and Francis Group. doi:10.1201/9781420013276

SUMMARY

Collecting complex data from different sources in a variety of systematic ways has gained a considerable importance in the last two decades. One of the techniques called mixed-method research design, in its simplest definition, refers to the methodology in which both qualitative and quantitative methods can be used together. The purpose of applying distinct ways together is to reach scientifically robust information by eliminating problems such as validity or reliability that might arise with the use of a single method. In recent years, the number of mixed-method researches in the field of public administration and policy has also increased. So much so that there are some empirical studies, which enable to conduct systematic reviews regarding mixed-method research design and public administration. This paper, which examines the application of mixed-method technique in public administration research, suggests that the relationship between the field and the technique has been improving day by day. Although it is quite clear that there is a consistent increase in the number of publications, it is questioned to what extent the mixed-method technique as a compatible method with the field of public administration has achieved to build an adequate foundation so far. The fact that the public administration paradigm has not progressed sharply in a particular direction allows it to use different epistemology and methodologies more flexibly. In this context, the research for self-creation of the public administration area can be interpreted as turning the situation, which is seen adverse with the use of mixed-method technique, into an advantage. While the literature shows that public administration studies are predominantly quantitative, the most common trend in mixed-method studies in this field is the problem of joining qualitative studies into quantitative ones. Another discussion arising from the use of mixed-method technique in public administration is on the quality of the results obtained. Given the nature of the field of public administration built on multi-actors, the idea of making use of the practical benefits of such research also seems reasonable. When all these developments and accompanying studies regarding the use of mixed-method technique in public administration are examined, three different trends reveal: The first one is to bring the data derived from entirely different epistemologies and paradigms together. Another is the difficulties in understanding mixed-method, which is based on the integration of data provided through various means. The final issue is that mixed-method research, helps to integrate data in a pragmatist line, would find a way out of the problems of public administration in practice. From this point of view, since the implementation of this method in the field of public administration does not yet have a strong foundation, it is necessary to carry the studies out meticulously from the design, implementation and ultimately to the use of the results. The studies carried out depending on the main features of the mixed-method technique will both strengthen the position of the method in this field and ensure that the public administration area, which has been shaped in harmony with the mixed-method in recent times, will get advantages from the benefits of the method.